

РЕШЕНИЕ

№ 8087

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Владимир Николов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **10863** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение (без номер) от 13.06.2013г., постановено по н.а.х. дело № 13091/2012г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 6-^{ти} състав е оставил без разглеждане жалбата на К. Д. К. от [населено място]-1612, [жк], [жилищен адрес] срещу Наказателно постановление (НП) № 78794/27.07.2011 г. на Началник АДН, отдел „Пътна полиция” при СДВР в частта, с която за нарушение по чл. 183, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено наказание глоба в размер на 10 (десет) лева, като недопустима и е прекратил производството по делото в тази част. Със същото решение СРС е потвърдил НП № 78794/27.07.2011 г., издадено от Д. Д., началник АНД отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на К. Д. К. на основание чл.47, ал.2 във вр. с чл. 47, ал.15, ал.1 и чл. 53 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ и на основание чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и Заповед Из-1687/2010 г. на МВР и чл. 175, ал.1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 50 (петдесет) лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното лице с искане да бъде отменено постановеното решение и да се отмени изцяло НП. Релевираното с жалбата касационно основание е за нарушение на закона и съществено нарушение на процесуални правила - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/ вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, мотивирано с твърдение, че въззивния съд неправилно не е констатирал допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП. В АУАН е посочено, че мотопеда е с марка „P. Si”, а в НП е посочена марка „P.”, каквато не съществува. Счита, че е налице нарушение на чл. 42, т.4 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Излага, че нормативният акт, който урежда редът и начинът на регистрация на превозните средства, както и тези, които не подлежат на такава, съгласно препращащата норма на чл. 140, ал.2 от ЗДвП е Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторни превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, издадена от МВР. Изтъква, че НП е издадено само въз основа на констатациите, съдържащи се в обстоятелствената част на АУАН, без да са положени каквито и да било допълнителни усилия от наказващия орган за попълване на преписката с доказателствени материали, което представлява нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН. Ответникът по касация- СДВР, Отдел „ПП” в законоустановения срок не е подал писмен отговор по жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, редовно уведомен не се явява, и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба. Счита, че решението на въззивния съд е правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 78794 от 27.07.2011 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

С Решение № 3904 от 10.07.2012 г. на Административен съд София-град е отменено решение от 17.02.2012 г., постановено по н.а.х. дело № 19561/2011 г. от Софийски районен съд, НО, 15^{-ти} състав и делото е върнато за разглеждане от друг състав, тъй като първоначално въззивната инстанция се е произнесъл по непредявено искане – потвърдил е НП № 81581/04.08.2011 г., а не НП № 78794/27.07.2011 г.

При осъществения контрол, касационната инстанция, както при първоначалното

разглеждане, така и сега намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Ц. /актосъставител/ и св. К. - очевиден и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от въззивния съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административно-наказателното производство. Съдът е мотивирал подробно доказателствените си изводи и се е произнесъл по всички възражения на наказаното лице.

От данните в преписката е видно, че на 14.07.2011 г. св. Ц. е съставил спрямо касатора АУАН за това, че около 14,30 в [населено място], по пл. Народно събрание, движейки се от ул. Ш. в посока ул. „15 ноември” управлява мотопед П. Si, нерегистриран, без табела и регистрационен номер. Водачът не представил СУМПС, МПС не е регистрирано и е без регистрационна табела; водачът не представя застраховка „Гражданска отговорност” към датата на проверката.

Въз основа на цитирания АУАН е издадено наказателно постановление № 78794/27.07.2011 г. от началник АНД отдел Пътна полиция, с което спрямо К. са наложени административни наказания глоба в размер на 10 лв. по чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП и по чл. 175, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба в размер на 50 лв.

Правилно въззивният съд е оставил без разглеждане жалбата на К. Д. К. в частта относно наложеното административно наказание глоба в размер на 10 лв. за нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП и производството в цитираната част е прекратено. При първоначалното разглеждане на делото от АС-София град същият е дал указания на въззивния съд при повторно разглеждане на делото да прецени допустимостта на жалбата срещу НП като съобрази решението си с Решение № 1/2012г. по конст. дело № 10/2011 г. на Конституционния съд на Република Б..

Правилни са мотивите на съда, че обжалваното НП е издадено на 27.07.2011 г., когато е била в сила разпоредбата на чл. чл. 59, ал. 3 ЗАНН (отм.), съгласно, която не е съществувало право на санкционираното лице да обжалва спорното НП в тази част. Настъпилата законодателна промяна, има действие занапред и не може да се прилага спрямо случай преди постановяването ѝ.

Касаторът не спори, че управляваното от него превозно средство е с двигател, но твърди, че е велосипед и като такова превозно средство не е МПС и не подлежи на регистрация респ. по отношение на него не е налице задължение за сключване на застраховка „Гражданска отговорност на водачите на МПС”.

„Велосипед”, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 19 ДР на ЗДвП е пътно превозно средство най-малко с две колела, което се привежда в движение с мускулната сила на лицето, което го управлява, с изключение на инвалидните колички.

„МПС”, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 11 ДР на ЗДвП е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства.

„Мотопед”, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 14 е дву - или триколесно пътно превозно средство, което има двигател с работен обем до 50 cm³ и чиято конструктивна максимална скорост не надвишава 45 km/h.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП

имат доказателствена сила до доказване на противното. От разпита на актосъставителя и свидетеля по акта пред СРС, безспорно се установява, че жалбоподателят е управлявал мотопед, който е бил без регистрационен номер и табела. Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Неизпълнението на тази разпоредба се санкционира съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 1, пред. 1 от ЗДвП. Неоснователно е възражението на касатора, че мотопеда не подлежи на регистрация, поради това, че е велосипед с двигател, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, не подлежат на регистрация единствено и само пет изчерпателно изброени превозни средства, а именно: тролейбусите; верижните, строителните, селскостопанските и другите самоходни машини; моторните превозни средства, предназначени за състезания по затворен маршрут; велосипедите с допълнително монтиран двигател и инвалидните колички с двигател. Тези хипотези не са налице в случая, тъй като жалбоподателят е управлявал мотопед. Освен това управляваното от жалбоподателя превозно средство притежава белезите на МПС, съгласно разпоредбата на § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП и следователно подлежи на регистрация и може да участва в пътното движение едва след извършването ѝ.

Предвид изложеното правилно въззивният съд е приел, че управляваното от жалбоподателя пътно превозно средство, представлява МПС - мотопед - § 6, т.11 и т.14 ЗДвП. Безспорно е, че това превозно средство е управлявано по път отворен за обществено ползване, по който съгласно чл. 140, ал.1 от ЗДвП се допускат само МПС, които са регистрирани. М. не е бил регистриран по предвидения ред, като жалбоподателят не е представил свидетелство за правоуправление на МПС категория М. Правилно въззивния съд е приел, че с управлението на мотопеда без регистрация, жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение, визиран в чл. 175, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С оглед на изложените по-горе съображения, инвокираните касационни основания не са осъществени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.06.2013г., постановено по нахд № 13091/2012г., от Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

